

Roj: **STSJ CAT 4710/2022 - ECLI:ES:TSJCAT:2022:4710**

Id Cendoj: **08019330022022100357**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Contencioso**

Sede: **Barcelona**

Sección: **2**

Fecha: **09/05/2022**

Nº de Recurso: **249/2021**

Nº de Resolución: **1690/2022**

Procedimiento: **Recurso de apelación**

Ponente: **MONTSERRAT FIGUERA LLUCH**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Sala Contenciosa Administrativa

Secció Segona

Recurs d'apel·lació SALA TSJ 249/2021 - Recurs d'apel·lació contra sentències núm. 48/2021

Parts: Primitivo

AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXACH

SENTÈNCIA Núm. 1690/2022 - (Secció: 301/2022)

Magistrats/ades:

II·Im. Sr. Jordi Palomer Bou

II·Ima. Sra. Montserrat Figuera Lluch

II·Ima. Sra. María de los Ángeles Braña López

Barcelona, **09/05/2022**

La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Secció Segona), constituïda per a la resolució d'aquest recurs, ha dictat la següent sentència en el rotlle d'apel·lació núm. 48/2021, interposat per Primitivo, representat pel procurador EVA MORCILLO VILLANUEVA i assistit de lletrat, contra AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXACH, representada i defensada per GUILLEM URBEA PICH.

N'ha estat ponent l'il·lm. magistrada Sra. Montserrat Figuera Lluch, qui expressa l'opinió de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- El Jutjat Contenciós Administratiu 4 Barcelona va dictar, en el Procediment Ordinari núm. 102/2018, la Sentència núm. 72/2020, de data 5 de juny de 2020, la decisió literal de la qual és la següent: "**Que DEBO DESESTIMAR Y DESESTIMO el presente recurso contencioso administrativo interpuesto por la representación de D. Primitivo contra el Decreto de Alcaldía del Ayuntamiento de Montcada i Reixac de fecha 5 de enero de 2018 que desestima el recurso de reposición contra el Acuerdo de la Junta de Gobierno Local de fecha 10 de mayo de 2016 en relación a unas obras realizadas sin licencia en la parcela de la CALLE000, nº NUM000, de l'Estany Gallecs, para uso de vivienda, haciéndole expresa imposición de las costas causadas limitadas a 600 euros.**".

Segon.- Contra la resolució esmentada es va interposar recurs d'apel·lació, el qual fou admès pel Jutjat d'Instància, qui va remetre les actuacions a aquest tribunal. Les parts foren citades. L'apel·lant és Primitivo i l'apel·lada és AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXACH.

Tercer.- Desenvolupada l'apel·lació, s'assenyalà dia i hora per a la votació i la decisió: 27 d'abril de 2022.

Quart.- En la substanciació d'aquest procediment s'han observat i acomplert les prescripcions legals.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La representació processal del senyor Primitivo interposa recurs d'apel·lació contra la Sentència número 72/2020, de 5 de juny de 2020, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 4 de Barcelona, que desestima el recurs contenciós administratiu interposat contra el Decret de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, de data 5 de gener de 2018, que desestima el recurs de reposició que formulà contra l'Acord de la Junta de Govern Local, de 10 de maig de 2016, en relació amb unes obres realitzades sense llicència a la parcel·la del DIRECCION000, núm. NUM000, de l'Estany Gallecs, per a ús d'habitatge.

Segon.- Al·lega l'apel·lant en aquest recurs, succintament que la Sentència d'instància erra en apreciar que les seves al·legacions tant en via administrativa com en seu jurisdiccional, en la primera instància, pel fet de no qüestionar la suspensió de les obres executades sense llicència, que acorden els acords objecte del recurs, no guarda relació amb les resolucions impugnades. Afirmar al respecte que la legislació aplicable invocada per la Sentència d'instància obliga l'Administració responsable a incoar un expedient de disciplina urbanística atesa la detecció pels serveis d'inspecció de l'execució de les obres sense llicència, però que també obliga a oferir al responsable un termini de dos mesos per intentar la seva legalització. Afegeix a l'anterior que el veritable objecte del recurs és la procedència de la legalització de les obres i que la negació d'aquest dret per part dels actes administratius objecte del recurs descansa en la classificació urbanística de la parcel·la i de tota la urbanització Estany de Gallecs com a sòl urbà no consolidat, motiu pel qual la il·legalitat dels actes objecte del recurs es basa directament en la il·legalitat del planejament urbanístic impugnat indirectament per qualificar la urbanització com sòl urbà no consolidat.

S'oposa al recurs d'apel·lació la representació processal de l'Ajuntament de Montcada i Reixac que sol·licita la seva desestimació i la confirmació de la Sentència d'instància.

Tercer.- Per tal de donar resposta a les qüestions que es plantegen en aquest recurs cal començar per assenyalar que consta a les actuacions que l'actora ha incomplert de manera reiterada les reiterades ordres de suspensió de les actuacions en el sòl i obres relacionades amb la construcció d'un habitatge a la finca de la seva propietat situada a la urbanització Estany de Gallecs, a Montcada i Reixac. Cal assenyalar també que en cap moment ha sol·licitat la corresponent llicència ni la legalització de les obres relatives a la construcció de l'habitatge, tal com es desprèn amb claredat de l'escrit que presentà a l'Ajuntament en data 27 d'octubre de 2015 i reconeix en aquest recurs d'apel·lació. Així mateix, també és rellevant el fet que contràriament al que sembla afirmar l'apel·lant en aquest recurs, l'Ajuntament de Montcada i Reixac mitjançant el Decret de l'Alcaldia, de data 14 d'octubre de 2015, requerí l'interessat "per tal que en el termini de dos mesos sol·liciti la llicència pertinent". Aquest Decret ha estat dictat en el mateix expedient NUM001 i confirmat en reposició pel Decret, de 23 de novembre de 2015. El senyor Primitivo va recórrer davant d'aquesta jurisdicció contra l'anterior Decret i el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona el desestimà per Sentència, de data 2 de setembre de 2019. El senyor Primitivo va recórrer en apel·lació contra la Sentència del jutjat 16 de Barcelona i la Sentència núm. 128/2018, de la Secció Tercera d'aquesta Sala Contenciosa Administrativa ha desestimat el recurs d'apel·lació.

L'Acord de la Junta de Govern Local, de 10 de maig de 2016, i el Decret de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, de data 5 de gener de 2018, als quals es refereix aquest recurs, declaren que les obres son manifestament il·legalitzables i ordenen la restitució de la realitat física alterada i l'enderroc del construït així com la imposició d'una multa per l'incompliment reiterat de les ordres anteriors dictades en el mateix procediment.

Quart.- Si bé la Sentència d'instància -pot ser degut a l'amplitud de la demanda de l'actora- no segueix els seus plantejaments en donar resposta a les qüestions que aquesta plantejà en primera instància, en definitiva hi dona resposta tot referint-se a la Sentència núm. 128/2018, de la Secció Tercera d'aquesta Sala Contenciosa Administrativa, els arguments de la qual donen també resposta a les qüestions que es plantegen en aquest procediment, quan diu:

"[...]

A su vista, nada cabe objetar a la sentencia de instancia ni a las resoluciones municipales que han ordenado la suspensión de las obras de autos y requerido a la apelante para que solicite licencia en dos meses, con apercibimiento de derribo, previos los correspondientes informes técnicos a cuyo tenor se han efectuado sin licencia movimientos de tierras y obras de construcción en suelo urbano no consolidado, zona de ciudad jardín unifamiliar, clave 20a/10 "Gallecs" donde, hasta que no se aprueben los instrumentos de planeamiento y gestión que desarrollen el sector y se ejecuten sus previsiones, el suelo mantiene la condición de no consolidado, careciendo de la condición de solar, no cabiendo otros usos que los existentes y autorizados por el Plan General Metropolitano, ni obras de consolidación ni de aumento de volumen. La apelante, de otro lado, no ha solicitado la legalización de las obras ni siquiera por la impropia vía del pretendido recurso de reposición que en su momento

presentó, lo que en nada afectaría, en mera hipótesis, al requerimiento de legalización que le fue efectuado y, desde luego, la solicitud de licencia de obras o la posible legalización de las ya ejecutadas no puede en modo alguno esperar a la aprobación futura de cualesquiera instrumentos de planeamiento o de gestión urbanística, pues la obras ejecutadas deben ajustarse a la normativa vigente en el momento, no a la futura e inexistente. SEGUNDO. En cuanto a la impugnación indirecta de plan, por considerar la apelante que se trataría de suelo urbano consolidado (.....) En cualquier caso y dicho sea a efectos meramente dialécticos, ni tan siquiera del informe aportado junto con la demanda se desprende la condición de suelo urbano de los terrenos de autos cuyas parcelas, según mani?esta su mismo autor, se manejan todavía con fosas sépticas, careciendo así de servicio de saneamiento, como también de encintado de aceras en las calles, no constando en forma alguna la conexión de los servicios que dice existentes, particularmente el de abastecimiento de agua, a la red o malla municipal".

En efecte, les obres relatives a la construcció d'un habitatge a la parcel·la de l'apel·lant situada a la urbanització Estany de Gallecs no són legalitzables i la impugnació indirecta del planejament no pot prosperar, atès que els terrenys no tenen la condició de sòl urbà consolidat, tal com es desprèn amb claredat del mateix informe que l'actora acompanyà amb l'escrit de demanda que presentà en primera instància, atès que els terrenys no tenen la condició de solar segons es desprèn del dictamen i fotografies que hi consten, no s'ubiquen en una zona consolidada per l'edificació i no es troben integrats en la ret de dotacions i serveis propis de població, tampoc han efectuat les cessions corresponents. Els terrenys no disposen de ret de sanejament, l'aigua potable s'extreu d'un dipòsit, tampoc disposa de servei elèctric amb connexió a la xarxa relativa al municipi. Per això les afirmacions de la Sentència 128/2018 són vàlides en aquest procediment.

A l'últim, assenyalar que la Sentència d'instància, als arguments de la qual ens remetem en aquest punt, dona encertada resposta a l'al·legació relativa a la possible vulneració dels principis de bona fe i de confiança legítima i al dret a l'habitatge, als que també es refereix l'apel·lant en aquest recurs.

Cinquè. - Per tot l'exposat és procedent desestimar aquest present recurs d'apel·lació. De conformitat amb el que disposa l' article 139 de la LJCA, és procedent imposar a l'apel·lant el pagament de les costes processals causades en aquest recurs, si bé limitant-ne la quantia a un màxim de 1.000€.

Vistos els preceptes legals esmentats i d'altres de general i pertinent aplicació,

DECIDIM

Primer.- Desestimar aquest recurs d'apel·lació.

Segon.- Imposar a l'apel·lant el pagament de les costes processals causades en aquest recurs, si bé limitant la seva quantia a un màxim de 1.000€.

Notifiqui's a les parts la present Sentència, que no és ferma. Contra la mateixa es pot deduir, si s'escau, recurs de cassació a través d'aquesta Sala, de conformitat amb allò que disposa la Secció 3^a, Capítol III, Títol IV de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA). El recurs haurà de preparar-se en el termini que preveu l' art. 89.1 LJCA.

Alhora, s'adverteix que al BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016, apareix publicat l'Acord de 20 d'abril de 2016, de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits processals referits al recurs de cassació.

D'acord amb el que disposa el Reglament (EU) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, en la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, a la qual remet l' art. 236 bis de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i en el real Decret 1720/2007 pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD, faig saber a les parts que les seves dades personals han estat incorporades al fitxer d'assumptes d'aquesta Oficina judicial, on es conservaran amb caràcter confidencial i únicament per al compliment de la tasca que té encomanada i sota la salvaguarda i la responsabilitat de la mateixa i on seran tractades amb la màxima diligència.

D'aquesta sentència, uniu-ne una certificació al procediment. Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. La Sentència anterior ha estat llegida en Sala i en audiència pública pel ponent l'il·lm. magistrada Sra. Montserrat Figuera Lluch . Com Advocada de l'Administració de Justícia ho certifico.